

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 4 krome, za Ogrsko 5 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 6 kron, za Ameriko pa 8 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštne. Naročnino je plačati naprej. Posamezne šte. se prodajajo po 8 v.

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje šte. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (insetatov) je za celo stran K 80— za 1/2 strani K 40— za 1/4 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/16 strani K 5— za 1/32 strani K 250 za 1/64 strani K 1.—

Privečkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 23.

V Ptuju v nedeljo dne 19. julija 1914.

XV. letnik.

Resni časi.

Žalostni dnevi grozovite novice iz Sarajeva so minuli. Le na vojaških poslopjih frfotajo še črne zastave. Proti neizprosni smrti ne pomaga nobeno jokavo žalovanje. V tihi krsti počivata prestolonaslednik Fran Ferdinand in njegova velikodušna soproga in nikdo jih ne more prebuditi iz njih večnega spanja. Nikdo, — niti jok nedolžne dece, ki je ostala zapuščena ob grobu nepozabnih starišev, — niti obupna žalost visokega starčka, ki drži v svoji vedno enako krepki roki žezlo nad avstrijsko-ogrskimi narodi, — niti v neznanem strahu trepetajoče ljudstvo, ki ne more verovati poročil o grozovitem umoru... Nikdol Franc Ferdinand poklican je k „veliki armadi“, od katere še ni nikdo nazaj prišel...

Prvi žalostni dnevi so minuli; ali žalost pravzaprav noče ponehati, žalost v srcu vseh, ki so v resnici avstrijskega mišljenja. Ta žalost seveda ni nekaj mehkega, sentimentalnega, ni solznata in otročja, — ta žalost je kakor divji vihar, ki postaja z vsakim dnevom močnejši in ki zahteva vedno glasneje — maščevanje. Ne navadno maščevanje nad tistim mladim morilec, ki so ga podle odraščene duše v uniformi srbskih dostojanstvenikov k umoru nahujšale in ki se morda še danes domišlja, da je storil bogve kako krasno dejanje za svoj srbski narod, — maščevanje nad zistemom mislimo, nad tistim zistemom, ki je najhušje sovražnik Avstrije božal in protrežiral — nad zistemom slabosti in zanikernosti, ki se je v zadnjih letih v naši domovini udomačil. Kdor ljubi Avstrijo, ta mora zahtevati in želeči, da ostane ta Avstrija močna, velika, neodvisna in brezobzirna. Čez to dejstvo ne pomagajo medene besede in diplomatske karikature, ki padejo na trebuh, kadar zaropota ljudska nevolja. Tisti je laži-Avstrijec, ki hoče napram vsakemu izzivanju potrpežljivo molčati; pravi Avstrijec je, kdor je ponosen na svojo domovino, kdor ne dopusti, da bi vsak balkanski kraljemorilec pljuval na avstrijsko zastavo. Miroljubnost, krščanska ljubezen do bližnjega, potrpežljivost in pohlevnost so lepe stvari, prav lepe, res lepe; — ali z lepimi besedami se za sto ravogov ne bodeš branil proti ljudem, ki mečejo bombe in streljajo izza plotov, ki odobravajo moralo pouličnega morilca, ki moralo krvoločnega tigra... Pri ljudeh ljudeh pomaga le železna roka, močna volja. In železno roko, močno voljo želimo mi pravi Avstrijci — Avstriji!

Na Srbskem nimajo niti trohice sramote.

Namesto da bi tam obsojali in se zgražali nad grozovitim zločinom v Sarajevi, jim je ta zločin le povod, zapreči zopet novo gnusno gonjo zoper avstro-ogrsko monarhijo. Barbari v neokritih delih Afrike in Azije bi se zgražali nad tem podlim, od visokih srbskih oficirjev na povelja srbskega prestolonaslednika izvršenim umorom. Na Srbskem pa ploskajo temu umoru, kakor da bi se bil izvršil v teatru... Srbsko časopisje se skoraj brez izjeme zavzema za to kulturno sramoto in govori o razdelitvi Avstrije, kakor da bi bili Princip in njegovi krvavi tovariši res Avstrijo samo umorili. Že iz tega je razvidno, da so na Srbskem o nameravanim umoru vedeli, da je bil ta umor v Belgradu pripravljen. Z navadnim umorom na lastnem kralju prišel je srbski Peter na prestol; z navadnim umorom hoče povečati svoje pokradene in izropane pokrajine. Vse to dokazuje nesramna gonja srbskega časopisja. In tega si Avstrija ne more in ne sme dopasti pustiti. Kajti ako si to pusti dopasti, potem je čisto gotovo, da bode zgubila sleherni vpliv v Evropi, da bode postala brezpomembna v svetovnem koncertu in da jo bodejo pričeli njeni balkanski in ruski sovražniki razdeljevati, kakor so rimski vojniki razdelili plašč križanega Jezusa... Ne gre se torej za navadno maščevanje nad Srbi; — pač pa se gre zato, da napravi Avstrija enkrat mir in red ob svojih mejah, da dokaže svojo odločnost in svojo veljavo. Srbija nam mora dati garancijo, da ne bode več vzgajala protiaustrijskih morilcev, da bode preprečila protiaustrijske kompote in zarote, da bode mirovala. To garancijo nam mora dati Srbija, naj si bode potem skozi diplomacijo, za katero danes seveda nikdo več niti počenega groša ne da, — naj si bode skozi odločitev meča! Eno ali drugo se mora zgoditi, kajti le tedaj bode mir na jugu. Srbska neodvisnost je prava nevarnost za vso Evropo. In Avstrija bi bila podobna samomorilcu, ako bi v nerazumljivi dobrosrčnosti svoje interese tej nevarni neodvisnosti Srbije žrtvovala... Mi gotovo ne hujšamo v vojno, mi ne želimo prelivanja krvi. Ali tega ne more nikdo odobravati, da bi se pričela zopet tista grozovita gospodarska kriza, ki jo čutijo avstrijski narodi zdaj že par let sem, ki je uničila nešteto existenc, ki je pobila mnogo upanja, ki je pa tudi našo domovino strašno oslabila. „Clara pacta, buoni amici“, — pravijo Italijani. In beseda je pravilna! Enkrat se mora odločiti, kdo je močnejši in kdo kali mir. Srbija se mora našemu avstrijskemu vplivu podvreči, ali pa — mora izginiti!

Slovensko ljudstvo, ti pa spoznavaj zdaj cilje in namene slovenskega prvaštva... Ali niso pisali prvaki v svojih listih in kričali na svojih shodih, da so „Srbi naši bratje“?! Ali niso politični duhovniki raz prižnili hujškali, da se v slučaju vojne ne sme na Srbe streljati?! Ali niso nabirali velike svote denarja za srbske vojake, medtem ko niso imeli niti krajcarja za naše vojake?!... Slovensko ljudstvo! Z godbo, petjem in popivanjem „praznovali“ so slovenski prvaki umor prestolonaslednika...

Zapomnimo si jih! Kdor je s srbskimi morilci, ta ni z nami, kajti mi smo in ostanemo — za Avstrijo!

Politični pregled.

Cesarjevo pismo. V uradnem listu bilo je sledeče cesarjevo ročno pismo objavljeno: — „Ljubi grof Stürgkh! Globoko potrpt stojim pod vtisom groznega čina, ki je Mojega iskreno ljubljenega vnuka sredi iz resnega izpolnjevanja svoje dolžnosti na strani svoje velikodušne, v uri nevarnosti zvesto ob njegovi strani bivačje soproge odtrgal in Mene ter Mojo hišo v največjo žalost pahnil. — Ako mi zamore biti v tem težkem času kaj tolažba, potem so to nešteti dokazi tople ljubezni in odkritosrčnega sožalja, ki se mi jih je v ravno preteklih dnevih iz vseh krogov prebivalstva poslalo. Zločinska roka oropala mi je sorodnika in zvestega sodelavca, oropala je varstvo potrebne, najnežnejši starosti komaj odrasle otroke vsega tistega, kar jim je bilo na zemlji drago in je nakopičila na njih nedolžno glavo neizrečno bolest. — Blaznost male skupine zapeljanih pa ne zamore porušiti posvečene vezi, ki Mene in Moje narode vežejo, ne doseže čustev iskrene ljubezni, ki se je Meni in vladarski hiši iz vseh delov monarhije nanovo na tako ginljivi način pokazala. — Šest in pol desetletja delil sem s svojim narodom žalost in veselje; tudi v najtežjih urah bil sem si vedno svest vzvišenih dolžnosti, odgovornosti za usodo milijonov, katero sem Vsemogočnemu dolžan. Nova bolestna izkušnja, ki jo je nepoznani sklep božji Meni in Mojim poslal, okrepčala bode v meni odločitev, da na kot pravi priznani poti do zadnjega zdihljaja v blagor Mojih narodov vstrajam. In ako bodem enkrat jamstvo njih ljubezni kot najdragocenejšo zapuščino Mojemu nasledniku zapustil, potem bode to najlepša plača za Mojo očetovsko skrb. — Naročam Vam, vsem, ki so se v teh žalostnih dnevih v priznani zvestobi in udanosti okoli

Vse obolelosi
soplnih organov

pljučne bolezni

oslovski kašelj, navadni kašelj, prehlajenje, influenza in

naduha zdravijo števili
zdravniki in profesorji vedno z

SIROLIN "ROCHE"

Dobi se a K. 4. - v vseh lekarnah.

Moje prestola zbrali, naznaniti Mojo globoko čutno zahvalo. — Franc Jožef I. r."

Čehi pripravljajo revolucijo. Češki listi pričeli so po tragični smrti pokojnega prestolonaslednika Franca Ferdinanda takoj z divjo gonjo zoper sedanjega prestolonaslednika nadvojvodo Karla Franc Jožefa. Pravijo, da ta ne more prevzeti "pemske krona", marveč da je na Češkem pravi prestolonaslednik sin umorjenega vojvode Maksimilijana Hohenberški. To je seveda popolnoma napačno. Pokojni nadvojvoda Franc Ferdinand se je poročil z grofico Hohenberg in je javno prisegel, da se odpove vsem pravicam svojih otrok do prestola. Le pod tem pogojem mu je dal naš cesar dovoljenje do ženitve. Iz tega se sicer vidi, koliko napak je naša vlada proti lastnim interesom države storila, ko je prezirala narodnostno gonjo na severu in jugu. Srbi so umorili našega prestolonaslednika, Čehi pa pripravljajo revolucijo. Res, železne roke potrebujemo na Avstrijskem, ki bi pomedla to protidržavno svojat.

Evropa v orožju. List „Nauticus“ objavlja zanimive številke glede oboroženja posameznih velevlasti v Evropi. Glasom te objave stoji zdaj Nemčija na čelu vseh vojaških velevlasti in je celo Rusijo prekosila; Rusija pa je lansko leto Anglijo iz prvega mesta izpodrinila. Nemški proračun za armado in mornarico za leto 1914 zaša 2.245.633.000 markov. Leta 1913 pa je znašal le 1.479.461.000 markov. Potem pridejo Rusija, Anglija, Francoska, Združene države Amerike, Avstro-Ogrska (ki je torej glede vojne sile na šestem mestu), Italija in Japonska. Avstrija izdaja za vojaške namene vsako leto čez 726 milijonov markov, Rusija pa skoraj 2.000 milijonov. Anglija ima čez 46 milijonov prebivalcev; vsacega državljanu zadene letno plačilo za vojne namene v znesku 35 markov 36 fenigov. Na Nemškem 32 markov 83 fenigov; na Francoskem 32 markov 39 fenigov; Italija 17 markov 84 fenigov; Avstro-Ogrska 13 markov 25 fenigov; Rusija 11 markov 47 fenigov; Združene države Amerike 10 markov 25 fenigov; Japonska pa 7 markov 20 fenigov. — Največje izdatke za armado ima zdaj Nemčija, največje izdatke za mornarico pa Anglija. Avstro-Ogrska izdaja najmanjše od vseh velevlasti za mornarico in ima vsled tega tudi najmanjšo vojno mornarico.

Bosna-Hercegovina, v katere središču se je zgodil grozoviti umor našega prestolonaslednika in njegove blage soproge, postala je zdaj tudi za širšo javnost zanimiva. Zato hočemo podati nekaj števil o tej deželi. Bosna-Hercegovina šteje okoli 2 milijona prebivalcev (namreč 1.962.411). Od teh je srbsko-pravoslavnih 856.158 oseb, Turkov 626.649 oseb, rimskih katoličanov 451.686 oseb; v procentih povedano: Srbsko-pravoslavni 47-69%, Turki 22 65%, rimski ka-

toličani 27-48%. Število deželnih uradnikov, oficirjev in orožnikov znašalo je koncem leta 1912 skupno 13.266; od teh je bilo seveda večinoma Srbov.

Veleizdajalska slovenska šolska mladina. S svojo protiaustrijsko hujskarijo so slovenski prvaki res že veliko množino slovenske šolske mladine zastropili in v veleizdajalsko naziranje spravili. Pred okroglo dvema tednoma prišla je državna policija v Ljubljani neki na srednjih šolah na jugu hudo razširjeni tajni zvezi dijaštva na sled. Ta zveza ima namen, pridobiti vso jugoslovansko srednješolsko mladino za velesrbske ideje. Vse južne, od Slovanov prebivajoče pokrajine naj bi se od Avstrije odtrgalo in s Srbijo v Veliko Srbijo združilo. Razširjenje te ideje med jugoslovansko srednješolsko mladino izvrševala so srbska in jugoslovanska visokošolska društva na Dunaju in v Pragi. Tudi merodajni krogi v Ljubljani niso tuji temu gibanju. Slovenska društva so dala temu zapeljivim srednješolcem celo svoje društvene lokale na razpolago. V Ljubljani in po vsem Kranjskem, pa tudi na Dunaju, v Gradcu in v Pragi aretiralo se je mnogo študentov, ki se nahajajo zdaj pri deželni sodnji v Ljubljani v preiskavi. Pri hišnih preiskavah v raznih mestih našla je oblast mnogo obremenilnega materiala. Preiskava bode še več tednov trajala, tako da pride šele v drugi polovici avgusta do sodnijske razprave. Tako daleč smo torej prišli. Stariši, pazite na svojo mladino pred protiaustrijskimi hujskaci!

Protiaustrijski izgredi. Iz Sarajeva se poroča: V sosedni vasi Blzni umorili so Srbi na Avstrijsko pristojnega krčmarja Hufnagel, češ da se je izražal oistro proti Srbom. Morilec so potem hišo zažgali in so napadli tudi hiše drugih avstrijskih in ogerskih državljanov. Ko so prišli orožniki, je srbska množica zbežala. Glavnega morilca so vjeli in zaprli.

Ruski poslanik v Belgradu umrl. Hipoma je umrl v Belgradu tamošnji ruski poslanik plem. Hartwig. Napravil je ravno obisk pri avstro-ogerskem poslaniku plem. Giesl. Sredi v njunem pogovoru postalo je Hartwigu slabo in v par minutah je tudi že umrl. Iz človeškega stališča je gotovo tudi ta hitra smrt obžalovati. Ali v splošnem se mora povdarjati, da je bil Hartwig v zadnjih letih najhujši sovražnik naše monarhije. On je zastopal tisto zahrbtno rusko stališče, po katerem se mora Avstrijo uničiti in razkositi, samo da se raztegne napol azijsko Rusijo tudi na jug Evrope. Hartwig je bil tudi mož, ki je s svojim velikanskim vplivom izrabljal Srbijo v ruske namene. On je uresničil balkansko zvezo, ki ni bila naperjena toliko proti Turčiji nego proti avstrijsko-ogrski monarhiji. Hartwig je deloval nato, da bi se Srbija in Črnogora združili, ker je mislil s tem zopet Avstro-Ogrski hud udarec prizadet. Hartwig je bil glavni hujšak v Bozni in Hercegovini, katero hoče od Rusije našuntana in podpirana Srbija v prvi vrsti od naše domovine odtrgati. Z eno besedo: Hartwig je bil duša panslavizma na jugu in sovražstva zoper našo državo. Zda je ta naš hud nasprotnik umrl. Prišla bode za njim druga oseba in smrt tega moža ne bode pomagala. Ruska in srbska politika, ki je vedno proti Avstriji naperjena, ne bode mnogo spremenjena. Kajti odločitev v teh nasprotjih prinesli ne bodejo diplomati. To odločitev prinesel bode edino — meč!

Ruska poročila o umoru v Sarajevi potrjujejo, kar je sicer vsak človek takoj vedel: da namreč ta grozoviti umor ni bil delo posameznih blaznih fanatikov, marveč delo srbske države kot take. Tako prihajajo iz Petersburga novice, da so napravila poročila o umoru na ruskem dvoru največji vtis. Splošno se trdi, da je bil ta umor v Belgradu pripravljen in da so ga izvršili pristaši srbske vojaške stranke. Saj ta stranka je tudi že svojega prejšnjega lastnega kralja umorila. Tudi se splošno sodi, da je srbski prestolonaslednik Aleksander, ki sedaj na Srbskem vlada, v najožjeji zvezi z voditelji

te vojne stranke. Ruski in poljski listi so pričani, da bode prej ali slej prišlo do vojske med Avstrijo in Srbijo. Ali bode Srbija dobila od Avstrije kose dežele, ali pa bode morala Avstrija uničiti srbsko neodvisnost. Neki list v Aradu poroča, da je srbski general Jan-ković najel za umor 11 oseb v Sarajevi. Srbski major Pribičević pa jim je razdelil strelivo in bombe. Isti list prinaša presenetljiva poročila o protiaustrijskem in velesrbskem delovanju društva „Narodna obrana“, katerega namen je, da našo monarhijo sistematično oslabi. Na čelu te morilske družbe pa stoji srbski prestolonaslednik Aleksander. Srbski kmetje okoli Sarajeva so že davno vedeli, da se bode umor našega prestolonaslednika izvršil. Tako je bil umor pripravljen. Srbija se nas ne upa v pošteno vojni napasti, zato nas hoče oslabil z revolucijo, s hujskarijo in s sramotnim umorom.

Prihodnji veliki manevri. Kakor se poroča iz vojaških krogih, vršijo se prihodnji veliki manevri na zahodnem Ogrskem od 1. do 5. septembra. Od vojaštva graškega kora udeležili se bodejo teh manevrov: v Celovcu dislocirani huzarski regiment št. 6; v Mariboru stoječi huzarski regiment št. 16; nadalje pionirski bataljon iz Ptuja in kompagnije kolesarjev lovskih bataljonov št. 9, 20 ter 29. Cesarja zastopal bode in imel obenem najvišje vodstvo manevrov sedanjí vrhovni komandant deželne brambe in armadni nadzornik nadvojvoda Friedrich. Poleg njega deloval bode tudi sedanjí naš prestolonaslednik nadvojvoda Karl Franc Jožef.

Anarhisti v Trstu. Iz Trsta se poroča, da je policija aretirala v raznih krčmah mnogo oseb, ker so imele pri sebi revolverje in drugo orožje. Zlasti kavarno Verdi nadzoruje policija strogo, ker se tam shajajo anarhisti. 17 oseb so oddali še sodnji. Med njimi je mnogo oseb, ki so po zadnjih revolucionarnih dogodkih v Sarajevu pribežale v Trst. Policija je zaplenila tudi mnogo anarhističnih spisov.

Špijoni v Šibeniku. V Šibeniku (Sebenico) zaprli so štiri Lahe, ki so na sumu, da so v prid Italije vohunili. Tudi jih dolžijo razžaljenja Veličanstva.

Kaj hoče naša vlada storiti? Korespondenca „Information“ poroča: Zunanji minister grof Berchtold je že v Ischlu cesarju poročal o sklepih skupnega ministerskega sveta. Cesar bode gotovo potrdil predloge, s katerimi se hoče iztrebiti državi nevarno srbsko agitacijo. Ta prepotrebna akcija se pa ne bode omejila zgolj na Bosno in Hercegovino; raztegnila se bode tudi na univerze na Dunaju, v Pragi, Gradcu in Zagrebu, kjer ima jugoslovansko dijaštvo prave zalege srbofilstva. Položaj je glasom preiskave sarajevskega umora jako resen. Na Dunaju kakor pri našem zvestem zavezniku Nemčiji se splošno sodi, da mora v kratkem iz monarhije izgniti srbski strah. Vlada bode to najprej z mirno preuredbo notranje uprave poskusila. Od Srbije je zelo odvisno, ako se to posreči. Drugače pa se bode morala Srbija boriti za svojo eksistenco in samostojnost. Kajti avstro-ogrska monarhija bode hitro in brezobzirno nastopala.

Kje je država, ki bi kaj takega trpela? V „Slovenca“ čitamo: — „V večerajšem „Slov. narodu“ beremo notico: „Za kaj se že vse ljudi zapira“, v kateri se izraža globoko začudenje, da sta bila na Dunaju aretirana dva srbska medicince, ker sta dala natakarskemu vajencu 1 K, da je klical „Živio Srbija!“ Po sarajevskem dogodku, v katerem je dokazano, da njega niti teko v Srbijo, je „Narodov“ klic „Mili Bože in za to pri nas zapirajo“ tembolj velika grdobija, ker bi utegnil kdo biti zapeljan, da so klici „Živio Srbija“ posebno sedaj nekaj zelo pohvalnega. Pojdite „Narodov“ pisarji v Belgrad in tam kličite „Živila Avstrija“, pa vas bodo pobili in zaprli. Naj bi kak list v Srbiji zagovarjal tak poklic, bi bil zaplenjen in urednik obtožen veleizdaje. Pri nas pa se to vse lepo mirno trpi in vse to sme izhajati pred očmi c. kr. av-

Zahtevajte

398

pri kupevanju ne samo „kocke
za govejo juho“, nego izrečno

MAGGI JEVE kocke

po **5** v

kajti te so

najboljše!

Samo prave

z imenom MAGGI in

varstveno znamko zvezdo s križcem

strijskih oblasti. In potem se nekateri čudijo, da se je srbska propaganda razpasla.

Dijaška zarota v Tuzli. Iz Sarajeva poročajo, da je policija v Tuzli veliko študentsko zaroto odkrila. Preiskava je že doslej dognala, da so udeleženci te zarote brezdvomno o nameravanem atentatu na prestolonasledniško dvojico vedeli. Doslej se je zaprlo okoli 30 srednješolcev; pa preiskavo se je uvelo tudi proti posameznim profesorjem; kajti na čelu zarote v mestu Tuzla stoji neki srbski gimnazijski profesor. Protivstrijsko gibanje na jugu narašča torej z vsakim dnevom in — naša vlada gleda hladnokrvno in čaka ...

Styria - koleša

največja fabrika na Avstrijskem in se priporoča po sledeči ceni 130, 140, 160, 180—200 K. Zanesljivim kupcem se proda po pogodbi tudi na mesečne rate. Deli (Bestandteile), Pumpe, slauhe, laterne, vse v veliki zalogi. Cenik se pošlje resnim kupcem brezplačno. — Zaloga: 151

BRATA SLAWITSCH v PTUJU.

Dopisi.

Kozje. (Brezobzirnost.) Dne 12. t. m. se je vršila pri nas sv. birma. Ob tej priložnosti se je takoj odstranilo črne zastave, ki so bile razobešene zaradi prežalostnega umora našega rajnega prestolonaslednika. Tudi raz cerkve, pošte in šole se je črne zastave odstranilo. Pač pa se je razobesilo slovensko-srbske zastave, torej tiste barve, ki jih je nosil na svojih prsih morilec Princip, ko je prestolonaslednika Franca Ferdinanda umoril... Pošteno ljudstvo, čeprav slovensko, se je zgražalo nad tem počenjanjem. Sv. birma bi se lahko obhajala tudi brez te demonstracije. To je sramota!

Brezno. Pretekli ponedeljek zjutraj ob 9. uri je 20 letna dekla Gusta Šnedec raz mosta skočila v Dravo. Truplo nesrečnice so potegnili v Fali iz vode. Na mostu je pustila svoj predpasnik in molitveno knjigo. Eno uro pred smrtjo je bila v cerkvi pri spovedi.

Jazbine. Strela je udarila 4. julija popoldne v Jazbinah v viničarijo gospoda Simona Ješovnik, nadičtelja pri Sv. Rupertu, Slov. gor. V hiši so bili zbrani viničarska družina Franc in Marija Rojko, dva otroka in mati Marije Rojko. Strela je udarila neki pri dimniku. Vsi popadejo na tla. Kadar pa pridejo zopet k zavesti, zgrabit žena in njena mati vsaka enega otroka in v strahu hitita ven. Mož pa ostane ležeči nter. Žena hiti živino izganjat s hleva, in potem zmisi na moža, kje je? Drugi ljudje ga prinesejo seveda mrtvega iz hiše. Pogreb je bil 6. julija. N. p. v m.l.

Ruše. Dragi „Štajerc“! Hočem ti naznaniti od totih Ruških čukov ali pa od pevcev. Bilo je na Petrov dan dne 29. junija. Ako so ravno vedeli, kaj se je prejšnji dan v Sarajevu zgodilo, prišli so iz Ruš na Bistrico in popevali slovenske in srbske pesmi. Ali prišla sta dva fanta, ki ljubita domovino Avstrijsko in jih vprašata, je-li ne znajo, kaj se je zgodilo včeraj. Eden od njih odgovori: kaj nas to briga? Ta fanta se razkačita in jih pošteno s kamenjem obsujeta, da so radi svoja kopita pobrali in ušli proti svetim Rušam. Njih vodja je bil organist. Pač rečem: Bog daj vsem klerikalcem pamet! „Štajercijane“ v Bistrici.

Sv. Trojica v Slov. gor. Pri nas že od nekdaj, ako se gre pri kateri voliti proti naši stanki, je vedno vse „za vero.“ Tako volijo n. pr. Zemljič, Mulečev, Lip, Kukovec itd. Roškarja, ki se gre „za vero.“ Pa tudi pri drugih stvarih je tako. Na ljudi streljati, je drugače greh pri Bogu; ako pa to klerikalec stori „je že

tako Bog hotel.“ Če klerikalec zajce krađe, stori to „v dobrem namenu“ — za svoj želodec ali možujo — in to tedaj ni nič slabega. — Pri volitvi za okrožnega zdravnika se je gotovo tudi „za vero“ šlo, da so pa benedički kaplan tiste župane na volitvo k sv. Antonu spremljali in zaradi varnosti z velikim psom. Volili so tam tiklerikalni župani v prvi vrsti dra. Weixla, kateri je v gostilni pri Mlinariču zahteval, da se naj od strani iz sobe Marijina podobla. Tista podoba je na tistem prostoru čez 50 let in še ni bila doslej nikomur na potu. V drugi gostilni pa bi se moral odstraniti Kristus, kateri je tako celo v kotu obešen in celo majhen. V tisto hišo je zahajalo v vseh letih že gotovo eden milijon ljudi vseh ver, ali nobeđen še tega ni zahteval. Tedaj vsak človek, kateri ima le malo svojih misli, lahko izprevidi, ali se gre resnično za vero? Gre se le za politiko in vera jim mora biti orodje, za agitacijo. Seveda bode Zemljič, kateri je glasoval za tega doktorja, od katerega „Slovenski Gospodar“ piše, da je bil pri „bratih Srbih“ in njegova kompagnija agitrala pri občinskih volitvah za „vero“, po volitvi pa je vse za to...

Sedan, Westfalsko na Nemškem. Tudi tukaj v dalnjih krajih se je avstrijsko-ogrsko ljudstvo zelo prestrašilo velike nesreče, ki se je zgodila v Sarajevu, da so našega dobrega prestolonaslednika in njegovo soprogo umorili. Že 29. junija, ko pride avstrijsko rudarsko društvo sv. Barbare v Burn iz velikega izhoda, prinesli so na zastavi črno slajfno v opomin grozovite nesreče. Na 4. julija so bila vsa avstro-ogrška društva poklicana na Dortmund od našega vicekonsula, da se hočemo udeležiti zadnje slovesnosti, ki se je vršila tako-le: Na kolodvoru v Dortmundu se je zbralo 11 avstrijsko-ogrskih društev z zastavami in smo se postavili v vrste in smo šli v „Propstei“-cerkev v Silberstrasse ter smo tam „front“ naredili. Tam pride naš vicekonsul z avstrijskimi oficirji in gospodo. Tudi nemški oficirji in gospodje so bili zraven, ko je vicekonsulat paradna društva sprejel. Potem gremo vsi v cerkev, v kateri smo videli pred oltarjem trugo s črnim pregrnjeno in na vrhu beli križ; bilo je lepo okinčano s svetilnicami in svečami. Tukaj se je vsako društvo trikrat poklonilo z svojo zastavo. Tam pred oltarjem se postavimo v vrste in zdaj se je začela brati sv. daritev v spomin za našega dobrega prestolonaslednika in njegovo soprogo. Po blagoslovenosti smo se zopet v vrste postavili z muziko in smo šli k stanovanju vicekonsulata; tam je bil od vsakega društva predsednik naprej poklican im smo podpisali žalostni telegram, kateri je odišel na Dunaj do našega cesarja Franca Jožefa, vladarja avstrijskih in ogrskih dežel.

Novice.

Mično novost za otroke oddaja brezplačno trdka Nestlé na Dunaju. To so izrezovalne deklice, ki predstavljajo znane osebe iz pravljic v umetniško dovršenih rizbah in podajajo otroškemu srcu razvedrilno mikavnost. — Razen te novosti se na željo oddajajo ali razpošiljajo tudi poskušnje Nestléjeve moke za otroke: Henri Nestlé, Dunaj, I. Biberstrasse 2 S.

Razstrelba. Na kitajskem kanonskem parniku „Fieugši“ zgodila se je razstrelba, pri kateri je bilo 35 mornarskih kadetov ubitih. Vzrok te grozovite razstrelbe doslej še ni znan.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Poslanec Wastian bil je svoj čas od slovensko-prvaških in drugih listov hudo napadan, češ da je v neki graški knjigotržnici knjige kradel. Kdor pozna Wastiana in njegove premoženske razmere, ta mora priznati, da je bila ta obdolžitev naravnost podla. Wastian sam je napravil takoj vse korake, da je dobila sodnija priložnost, pečati se z njegovo zadevo; že to je bil najboljši dokaz čiste vesti Wastianove. Pred sodnijo je bil Wastian seveda popolnoma oproščen. S tem so prvaškim hujskačem pač njih dolgi jeziki zavezani. Mariborski občinski svet je poslanca Wastiana seveda takoj zopet za svojega podžupana izvolil. Samoumevno je, da bodo slovensko-prvaški listi v svoji neverjetni zagriženosti zoper nemstvo vse storili,

da se podla govorica o poslancu Wastianu ne popravi, marveč še razširi. Kajti prvaštva edino sredstvo v politični borbi sta laž in osebna lumparija.

„Narodni List“, glasilo še takorekoč pokojne „narodne stranke“, sili se še vedno k nekemu nenaravnemu in nepotrebnemu življenju. Znano je, da so ga doslej liberalne posojilnice vzdrževale. Ali tem posojilnicam gre zdaj menda samim tako slabo, da se poživžgajo na politične „ideale“ tistih par narodnjakarjev, ki še niso postali klerikalci. Tako je prišel „Narodni List“ v grozovite denarne zadrege. Vse lepe fraze niso ničesar pomagale, kajti denarja je manjkalo. In časopis brez denarja je tak, kakor vojak brez puške. „Narodni List“ vsled tega zdaj par tednov ni mogel izhajati. Pogrešala ga sicer živa duša ni. Ali malo dolgočasno je pa bilo političnim ljudem po Spodnjem Štajerskem vendar po tem časopisu, ki ni imel, nima in ne bo imel naročnikov. „Narodni List“ pa noče svoje mu določene usode na se vzeti; res noče izginiti, kakor da bi sploh kdo po njem žaloval. Noče in noče. In bogve kje zbral je zopet par stotakov ter se preselil v zavetišče vseh propalih slovenskih listov, — v Ljubljano. Tam pričel je „Narodni List“ zdaj zopet neko „novo življenje“. V Ljubljani se hoče okrepčati, iz Ljubljane hoče streljati svoje strupene pušice na štajersko ljudstvo, iz Ljubljane hoče pridigovati svoj narodnjakarski evangelij in podjarmiti vso Spodnjo Štajersko, ki tega lista niti ni hotela, ko je bil v Celju tiskan. „Narodni List“ se tiska v Ljubljani v tisti tiskarni, kjer se tiskajo sploh vsi srbofilske listi. To moramo pibiti, čeprav smo popolnoma prepričani, da tudi ljubljanskemu „Narodnemu Listu“ ne bode žitje svetelo. Preselitev v Ljubljano je zadnji rešilni poskus. Ali tudi v Ljubljani ne bodo zastonj in brez denarja tiskali. Zato bode „Narodni List“ prav kmalu iz povrjša izginil. In mi bomo, zlasti v teh vročih dneh kislih kumaric, prav britke solzice za njim jokali!

Srbi v Ptuj. Kadar smo mi trdili, da se med ptujskimi narodnjakarji širi srbofilska gonja, takrat se nas je od prvaške strani psovalo in nas zaničevalo, češ da denunciramo in obrekujemo. Pa je vendar res! Dokaz dogodki zadnjih dni. Medtem ko se je ves civilizirani svet zgražal nad grozovitim umorom v Sarajevu, prirejali so prvači veselice z godbo. Glavno taborišče srbskih prijateljev v Ptuj je seveda gostilna Mahorič, katero ljudstvo že splošno imenuje krčmo „pri srbskem Petru.“ Tam je pravi srbofilski Babylon. Za danes poročamo le o dveh slučajih, katere bode sicer sodnijska preiskava pojasnila. Te dni bil je namreč sollicitator Polanjo od dra. Gosaka (ki je zet g. Mahoriča!) aretiran. Več prič je trdilo, da je Polanjo pred Mahoričovo gostilno zaklical: „Živio Princip“ (to je namreč morilec prestolonaslednika). Polanjo je tajil. Pri zaslišanju pa se je izvedelo, da je pisar c. k. okrajne sodnije v Ptuj Franc Fras istotako „Živio Princip“ zaklical. Fras je bil takoj aretiran in sodniji oddan. Menda je že k okrožni sodniji v Maribor poslan. Fras je eden prvih agitatorjev tukajšne slovensko-prvaške stranke. On stanuje seveda pri Mahoriču (!). Govori se, da je dejanje že priznal. Sollicitatorja Polanjo so izpustili, a preiskava proti njemu teče naprej. Kajti ne ve se, ali je samo Fras, ali pa Polanjo ali pa sta oba nesramni klic izustila. Samoumevno je, da je dr. Gosak prevzel za oba obtožena troške; hrano v zapor pa sta dobivala iz Mahoričeve gostilne. Take so torej razmere pri ptujskih — Srbih!

Slovenski „Srbi“. V Slov. Bistrici so aretirali slovensko-prvaškega trgovskega pomočnika Kempa; ta fantalin je bil tako predrzen, da je ravno zdaj v času največje razburjenosti nad zverinskim umorom v Sarajevu klical v gostilni: „Živio Srbija!“ Pri zagriženemu temu fantalinu našli so tudi od njega zloženo pesem, v kateri poveličuje umor prestolonaslednika. Srbskega prijatelja morilec so izročili mariborski okrožni sodniji. Zdaj se zopet vidi, kako daleč vodi prvaško hujskanje. Patrijotična hinvavščina pravok ne pomaga več čez to dejstvo: v Sarajevu kakor pri nas na Spodnjem Štajerskem se je ednako hujskalo zoper Avstrijo!

Klerikalni listi kričijo, da se mi zavzemamo za Robleka in da je s tem dokazan „kompro-

mis" med „narodno stranko“ in nami. Nam se gre pa edino za resnico! Mi smo proti Robleku vodili dovolj hudih bojev. Ali tistega značaja pač nimamo, kakor klerikalci, ki krađejo vsakemu političnemu nasprotniku čast in poštenje. To je eno! Drugo pa je, da — naj mariborski klerikalci raje o „kompromisih“ molčijo. Kajti ta banda političnih popov bi se zvezala tudi s hudičem, ako bi ji ta kak politični uspeh zasiguril. Dokazov za to trditev imamo dovolj!

Prijatelji srbskih morilcev. V delavski kuhinji elektrarne v Faalu pogovarjali so se delavci glede umora na prestolonasledniku Francu Ferdinandu. Pri temu se je slovenski delavec Simon Ogris, doma iz Rikarevasi na Koroškem, glede cesarja tako grdo izražal in je atentat hvalil, tako da so ga orožniki aretirali in sodniji oddali. — V Leitersbergu bilo je več oseb v stanovanju tamošnjega čevljarja Vincenca Mrak. Med njimi nalajal se je tudi viničarski sin Jože Šešerko. Ta je baje tudi odobral umor prestolonaslednika. Zato so ga orožniki aretirali in okrožni sodniji oddali. Pomisliti se mora, da so to sami slovenski klerikalci. Voditelji te bande pa se delajo danes za najboljše patrijote!

Čudno proročanje. „Pettauer Zeitung“ poroča, da je prišla pred okroglo dvema mesecema v ptujski „Vereinshaus“ neka neznana Hrvatica, ki se je precej čudno vedla. Gostje so se pričeli z njo norčevati. Kar nakrat pa je ženska brez vsacega vzroka zaklicala: „Prestolonaslednik Franc Ferdinand ne bode nikdar naš car!“ Ženska je bila takrat zaradi vlačugarstva aretirana in „per šub“ odpisana. Njenih besed takrat seveda ni nikdo resnim smatral. Zdaj pa se spominjajo vsi teh besed in se čudijo nad grozovitim proročanjem, ki je bilo v krvavi Sarajevi uresničeno.

Spion? Orožniki v Pragerhofu aretirali so nekega zdravnika iz Varaždina, ker je na sumu, da je vohunil. Oddali so ga mariborski okrožni sodniji.

Počaščenje. Mesto Šoštanj imenovalo je graščaka plem. Haebler za svojega častnega meščana. Nemška družba in šolska deca napravila so obhod z lampijoni pred grad Gutenbüchel, kjer se je pelo ter graščaku tudi ustmeno zahvalo izrazilo. Graščak plem. Haebler storil je že izredno veliko dobrega za mesto Šoštanj in se mu ima prebivalstvo jako mnogo zahvaliti. On je pač eden tistih redkih mož, ki niso le po naslovu, marveč tudi po srcu pravi plemenitiši!

Premiranje kobil. Dne 15. julija t. l. vršilo se je na živinskem sejmišču v Ptuj premiranje kobil in kobilnih žrebcev za okraj Ptuj in Maribor (desni breg Drave). Prignalo se je nad 100 konjev. To je gotovo znamenje, da ima kmetstvo prebivalstvo že velik interes za konjerejo. Ko se je kobile posamezno ogledalo, imel je načelnik c. k. konjerejskega društva za Štajersko g. plem. Rosmanit nagovor, pri katerem je predstavljeni material označil. Dejal je, da predstavljene kobile-matere niso posebno lepe; to je dokaz, da prebivalstvo boljše kobile prodaja in si za pleme le slabši material obdrži. Načelnik je svaril pred takim postopanjem. Dveletna in mlajša žrebata označil pa je načelnik kot jako dobra. Zahvalil se je pri zastopniku c. k. okrajnega glavarstva za interes, s katerim zasleduje tudi konjerejo; nadalje pri okrajnemu načelniku g. Orniču za vsa pripravljana dela, zlasti pa tudi okrajnemu zastopu za velike okrajne dobitke. G. okrajni načelnik Ornič prestavil je ta nagovor in domačo slovenščino in je poleg tega omenil, da je ptujski okrajni zastop vsled velikega pomena umne konjereje

skoraj 800 K za premije dovolil, torej več, nego mnogo bogatejši mariborski okraj. Gospod prezident zaklical je potem „hoch“ Njegovemu Veličanstvu cesarju. Potem se je pričela razdelitev premij. Dobili so: Za materinske kobile in sesalna žrebata: državne premije (srebrna medalja in 50 kron) M. Letnik, Uernovec, S. Mlakar, Sankendorf, Joh. Žigart, Orehovcas; — deželna premija: Joh. Prosenjak iz Spublje; — okrajne premije: Jos. Vrabl, Spodnji Velovlek, Jos. Bračič, Janževavas, Anton Baumann, Sankendorf, Joh. Koletnik, Mala Varnica, Franc Venta, Formin, G. Tomanič, Sankendorf, M. Sušec, Ottendorf, M. Čuček, Ternovska vas. — Za mlade kobile: Državna premija (srebrna medalja in 50 K) dobil je Joh. Prosenjak iz Spublje, deželno premijo Franc Trunk iz Formina, okrajne premije pa: Jakob Žampa, Juvance, M. Sušec, Ottendorf, A. Pihler, Spodnji Velovlek, A. Potočnik, Račje, Bl. Klančič, Hajdin, Joh. Kumauer, Slivnica, Fr. Ježek, Juršince, Fr. Bezjak, Možgance, A. Toplak, Bruckldorf, Joh. Žirovnik, Jurovec, Joh. Cvetko, Juvance, Fr. Schosteritsch, St. Vid, A. Herga, Gabernik, A. Pihler, Juvance, Jakob Polanec, Zagoiče, Fr. Munda, Cobetinec, G. Čuček, Vreža, Jos. Vrabl, Sp. Velovlek, Anton Merkuš, Zgornja Pristova, Franc Bezjak, Možgance. — Za dvaletna kobilna žrebata: državni premiji (srebrna medalja in 50 K): Jos. Bračič iz Janževca in Al. Brodnjak iz Formina; deželna premija Joh. Horvat iz Orehovca; okrajne dobitke: F. Valič, Možgance, A. Zupančič, Jurovec, Jos. Vrabl, Spodnji Velovlek, A. Zupančič, Jurovec, V. Marinič, Loka, Al. Bezjak, Jiršovce, M. Valenko, Možgance, F. Pichler, Spodnji Velovlek, Joh. Horvat, Račje, M. Toplak, Podvince, Joh. Murko, Markldorf. — Za enoletne kobile se so dobili državne premije po 50 K in medaljo: Ferd. Korper, Formin, Marija Leskoschegg, Spodnji Breg; deželno premijo pa M. Horvat iz Formina; okrajne premije: Jos. Horvat, Gabernik, Peter Plohl, Formin, V. Blatnik, Ješence, F. Munda, Pobetinec, Al. Bezjak, Sv. Marko, Jos. Budiga, Račje, Joh. Prelog, Gajovce, Anton Pernat, Spodnji Jablnik, Anton Kovačič, Spodnji Velovlek, Anton Valcer, Spublje, Anton Zupančič, Jurovec, Alojzija Muršič, Formin, Valentin Čuš, Dornava.

Nevihata na Zgornjem Štajerskem. Na Zgornjem Štajerskem zgodila se je v dolini, znani pod imenom „Gesäuse“, velika nevihta. Voda je pridivila iz planin, odnesla vse brvi in mostove ter napravila velikansko škodo. Največ škodo se je konstatiralo v Johnsbachu, kjer so vrtovi naravnost opustošeni. Vas je bila dalje časa popolnoma ločena od postaje. Mnogo turistov se je hotelo odpeljati, pa so morali tako dolgo čakati, da se je zamoglo napraviti nasilne brvi. Sredi v najhujši nevihti udarila je tudi strela in je pogorelo več poslopij. Prizadeta škoda je prav ogromna. Tudi v drugih krajih zgornje, srednje in spodnje Štajerske so se že zgodile hude nevihte.

Diamanteno poroko praznovala sta te dni zakonska Andrej in Marija Gollob v Freideggu pri Mariboru. Jubilar bil je rojen leta 1834, njegova soproga pa 1832; poročila sta se pa 13. februarja 1854. Gospod Gollob bil je tudi 25 let član občinskega zastopa v Leitersbergu. On in njegova žena sta oba v najboljšem zdravju. Čestitamo jima prirčno k tej redki slavnosti!

Imenovanje. V Slovenski vasi pri Ptuj imenovali so vrlega deželnega poslanca in graščaka g. Richarda Klammerna Ebensfeldu za častnega občana. Velezaslužnemu g. Klammerju čestitamo prav iskreno.

Požig. Dne 24. p. m. pogorelo je posestvo kmeta Koštomi v Loki pri Vojnku. Ker je bil

posestnik precej visoko zavarovan, se je kmalu sumilo, da se mu je šlo edino za zavarovalnino. Orožniki so zdaj posestnika in njegovega hlapca Franca Kosman zaprli; sicer obadva tajita, ali dokazano je, da je Koštomi svojega hlapca najel, da naj ta zažge.

Srbski vlomilci. Dne 11. t. m. potovala sta neki Jakob Pisek in Radovan Slavelj skozi Celje. V gostilni „Schwarzer Adler“ sta iz večih kovčegov ukradla gostom denarja, obleke in drugih predmetov. Orožniški stražmojster Perko v Štoréh zasledoval je tatova. Posrečilo se mu je vjeti Pišeka pri Teharjih. Slavelj pa je v bližnjem gozdu izginil.

Zverinski hlapec. Zadnjič poginila je 500 kron vredna krava neke posestnice v Schnecken-dorfu pri Celju. Kravo je nekdo z nožem petkrat na trebuhu ranil. Kot krivca zaprli so orožniki pri posestnici uslužbenega hlapca Franca Tratenšek. Dolži se ga tudi, da je posestnici večkrat s požigom grozil. Tratenšek je jako nevaren človek, ki je bil svoj čas tudi že zaradi požiga na 5 let ječe obsojen.

Slepar. V okolica Celja je fabrični delavec Johan Homan od raznih trgovcev izvalil več blaga. Pri naročilih podpisal se je za „doktorja.“ Potem je z blagom izginil. Ali zdaj so ga orožniki v neki fabriki v Knittelfeldu zasačili in sodniji oddali.

Pijonir utonil. Pri Mariboru padel je neki pijonir iz pontona v Dravo in je v valovih izginil. Doslej mrliča še niso našli.

Goljufija. V Dobrenku pri Mariboru prodala sta zakonska Anton in Neža Marinšek svoje skoraj popolnoma zadolženo posestvo posestniku Scharmann v Cirknici za 8000 kron. Ostanek kupnine v znesku 690 kron poravnal je Scharmann z dvema menicama (na 278 K in 412 K) za Nežo Marinšek. Anton Marinšek pa je menico svoji ženi ukradel, je ponaredil drugo, enako se glasečo menico, medtem ko je pravo menico nekemu Johannu Rokavec v Mariboru prodal. Scharmann bi moral vsled tega dvakrat plačati menico. Marinška so zadržli.

Izgubila se je na poti do „Elefanta“ do pekarije Kodella v Ptuj srebrna ženska ura in srebrna verižica. Kdor jo najde, naj se oglasi v mestni stražnici; dobi dobro nagrado.

Iz Koroškega.

Naskok na Koroško.

Z neverjetno strastno silo vrgli so se slovenski klerikalci na prelepo Koroško, da bi jo podjarmili in v svoje nazadnjaške kremplje spravili. V svojih zanikrnih listih so že odkrito izjavili, da smatrajo pridobitev Koroške za prvi korak v uresničenje jugoslovanske ideje. V tistem hipu torej, ko bi bila domača koroška stranka premagana in bi prišli iz Kranjske prihajajoči huj-skači na krmilo, v tistem trenutku bi bil prvi korak storjen, da se razbije naša avstrijska domovina, da se raztrga jo zgodovinske kronovine habsburške krone. Gotovo je in pribito ostane, da hočejo v „jugoslovanski“ ideji zaslepljeni prvaški Slovenci pošteno koroško ljudstvo srbskim kraljevimoricem prodati. Seveda se danes ti huj-skači nezavednemu ljudstvu še z medenimi frazami laskajo in govorijo tako, kakor da bi se jim šlo v resnici edino za „pravice“ slovenskega kmeta. Pa to so le fraze, to je le medena vaba. V resnici pa hočejo avstro-ogrsko monarhijo ugonobiti, da bi čimprej uresničili svoje jugoslovanske sanje...

Pretekla nedelja bila je zopet dan panslavistične orgije v Rožni dolini, katera kranjskim huj-skačem v prvi vrsti diši. Napravili so v

Moč volje

je lastnost, ki zamore svojega lastnika v resnici srečnega napraviti. Ljudje so večinoma glede volje slabotni. Na volji močni je mnogokrat boljši od drugih ljudi in to mu prinaša vedno dobičke. Lahko se reče, da na volji močni druge ljudi skoraj brez nasprotovanja prevladuje.

Močna volja zamore pa le v zdravem trupu stanovati. Zato moramo v prvi vrsti nato delovati, da ostanemo zdravi in od bolečin prosti.

Pri temu nam služi jako dobro Fellerjev bolečine odpravljajoči, osvežujoči in oživljavači rastlinski esenc-fluid z zn. „Elsafluid.“ O tem moramo biti prepričani, ako čitamo pisma kakor ono gospoda profesorja dr. Eugena Lux, Wišmova a/W. Galicija. Ta zdravnik piše: „Veseli me, da Vam zamorem naznaniti, da sem Vaš izborni „Elsafluid“ po mnogostevilnih poskusih kot posebno dobro sredstvo našel zoper revmatične in gihtične bolezni, zoper kašelj, zobobol, glavobol, trganje v udih in posebno zoper boleznin oče. Rabim je pri mojih mnogostevilnih

pacientih s krasnim uspehom in prepričam vsem lekarnarjem, je naročiti.“

Mi zamorem Fellerjev fluid z zn. „Elsafluid“ našim čitateljem tudi iz lastne izkušnje najbolje priporočati in naj bi vsakdo 12 steklenic za 5 kron franko od apotekarja E. V. Feller, Stubica, Elsaplatz št. 241 (Hrvaška) naročil, da bi to vedno v hiši imel. Obenem zamore se tudi Fellerjeve odvajalne Rhabarbarokroglice z zn. „Elsa-kroglice“, 6 škatljic za 4 krone franko naročiti.

— — — akir.

sv. Jakobu „tabor“ ljudstva, na katerega so hoteli pripeljati na stotine zapeljanih ovčic iz Kranjske, da bi s tem domače napredno ljudstvo terorizirali in preganjali. Koroški Nemci in naprednjaki so seveda sklenili, da nastopijo z vso odločnostjo proti tej kranjski nasilnosti. In gotovo je, da bi te množice domačih poštenih Korošcev z isto odločnostjo zavrnile ta nesramni napad kranjskih hujskačev. Oblast je to preprečila. Izdala je povelje, da se k zborovanju v sv. Jakobu ne dopusti kranjskih hujskačev; obenem je seveda tudi prepovedala dohod Nemcem in naprednjakov. Medtem ko so se Nemci tega povelja držali, ker niso hoteli koroško ljudstvo žrtvovati žandarskim bajonetom, so na prvaškem zborovanju imeli vključ temu kranjski hujskači prvo besedo. Tega oblast žalibog ni videla ali pa ni hotela videti...

Pomen prvaškega „tabora“ v Rožni dolini sicer ni velik. Kajti koroško ljudstvo je na raznih velikih zborovanjih po vsej deželi glasneje in odločnejše protestiralo proti napadom kranjskih prijateljev Srbov. Koroško ljudstvo samo nima in noče imeti nobenih zvez s tisto propalo bando, ki je še pred par meseci kričala „Živijo Srbija“ in nabirala denarje za „brate Srbe“, medtem ko se danes na gnusni hinavski način dela „patrijotično“...

Koroško ljudstvo opozarja glasno vlado, da naj napravi protiaustrijski hujskariji slovenskih prvakov po Koroškem konec. Drugače si bo de koroško ljudstvo — samo pomagalo!

Vrba na jezeru. (Duhovniški pretepač). Piše se nam: Dosita znani prvaški duhovnik Fritz v Kranzelhofenu še vedno nima dovolj s svojim sovraštvom proti vsem, kar je nemškega in naprednega. Zdaj naj čutijo njegovo sovraštvo tudi vbogi nedolžni otroci. Ta čudni duhovnik hoče otrokom, bržkone po srbskem muštru, „vero“ vailiti s palico, z lasanjem, z udarci s pestjo itd. Pojavila se je že cela vrsta pritožb glede surovega ravnanja z nemškimi in naprednimi otroci; ali stariši se doslej niso upali, napraviti pritožbo. Zdaj pa je vendar enkrat potrpežljivosti konec. Zadnji slučaj z otrokom Nowak pride k sodniji. Mi pa vprašamo: koliko časa bode cerkvena in šolska oblast deco pokvarjajoče delovanje tega neverjetnega duhovnika še trpela? Ali ne spada ta možakar, ki sam sebe ne zna premagati, že davno v penzijo ali pa v kakšno bolnišnico? Ljudstvo ima pravico, da zahteva tukaj spremembo, kajti le tedaj prišel bi v našo faro zopet pokoj!

Kleindorf. Piše se nam: Celovski „Mir“ je imel v šte. 22 obilo laži in psokv na „Feuerwehr“ v Kleindorfu, ker so prišli prav po poštenem v našo vas poskušat hidrante pri vpeljanem vodovodu in so bili tudi prav gostoljubno sprejeti. Priklatlja se je pa tudi tolpa nahujskanih prvaških rogoviležev iz sosednje vasi Štebna, med njimi tudi znani podivjani razgrajč S...a in ti prvaški fantalini bi bili radi videli, da bi bi bilo prišlo do pretepa. Vsa čast pa gre g. Zenklu v Globasnici, ki je porabil pamet in pravočasno odpoklical svoje podložnike domu in s tem zabranil gotovi prvaški napad na nje. Heil fortschrittliche Feuerwehr in Kleindorf!

Več vaščanov.

Lepa napredna zmaga. Prvaški, kranjski in in srbofilski hujskači napravili so letos velikanski naskok na občino Finkenstein pri Beljaku. Hoteli so to vedno napredno koroško občino pridobiti, da bi potem tem lažje svoje hujskarije nadaljevali. Delali so seveda z znanimi klerikalnimi sredstvi laži in obrekovanja. Pa jim ni pomagalo. Tudi to jim ni pomagalo, da se je agitacije udeležilo štiri političnih duhovnikov, med njimi seveda tudi novi domači fajmošter dr. Lučounnik. Volilci pa so dokazali, da se ne dajo od srbofilskih „prijateljev“ zapeljati, marveč da hočejo ostati i zanaprej Avstriji zvesti Korošci. Izvoljeno je bilo vseh 24

kandidatov napredne koroške stranke. Dobili so v 3. volilnem razredu po 57 glasov večine, v 2. razredu po 8 glasov večine, v 1. razredu pa se nasprotniki sploh niso volitve udeležili. S tem ostane občinsko gospodarstvo v izbornih rokah dosedanjih naprednih mož, katerim je načeloval kot župan vrli gosp. Willtsch. Klerikalci so v tej občini zopet enkrat premagani. Zmagala pa je pametna, poštena koroška zavest. Čast vrlim volilecem, ki se ne dajo zapeljati od protiaustrijskih hujskačev!

Nezgoda. V kamnolomu v Möltschachu ponorečil je jako težko posestnik Simon Petrič ml. Odpeljali so ga v bolnišnico.

V Dravi našli so pri Rottensteinu mrtvo 51 letno vžitkarico Magdaleno Orasch. Govori se, da si je zaradi neke težke bolezni sama življenje vzela.

Vlom. V Flantbergu vlomili so neznani tatovi pri posestniku Stecherju in so pokradli 400 kron denarja ter razne obleke za 130 K. Na sumu sta dva vandrova.

Huda ura. Iz Grebinja se poroča, da je tam dne 8. t. m. velika nevihta divjala. Strela je spremljala grozoviti vihar, ki je napravil na poslopjih, vrtovih, poljih in zlasti pri sadnem drevju jako veliko škodo; pri posestniku Kressl v Langeggu udarila je strela v veliko gospodarsko poslopje, ki je bilo v par trenutkih v plamenih. Vihar pa je nosil plamena na vse strani. Tako je zanesel vihar ogenj na eno uro oddaljena poslopja posestev Strebenitzer, Grill Panganatz, kjer so priče strehe v kljub hudemu dežju takoj goreti. K sreči so zamogli domačini tukaj ogenj takoj zadušiti. Pri Kresslu pogorela je vsa premičnina s kmetijskimi stroji in mnogo krme. Posestnica je vdova in trpi za 20.000 K škodo, ki je le deloma z zavarovalnino pokrita.

Smrtna nesreča. V pivovarni Fischer v Beljaku ranila se je pomožna delavka Elizabeta Anderwald pri delu s steklenicami tako težko, da je še isto noč umrla.

Samomor. V Celovcu se je obesil v nekem grmovju l. 1888 rojeni drakslerski pomočnik Jabornik. Vzrok samomora sta beda in brezposelnost.

Nesreča. V Spodnjem Trbižu povozil je tovorni avtomobil nekega delavca, očeta treh nepreskrbljenih otrok. Nesrečni mož bil je smrtonesno ranjen. Prepeljali so ga v bolnišnico v Beljak.

Izpred sodišča.

Srbofilski študent obsojen.

Maribor, 14. julija. — Znano je, da je del slovenske in hrvatske mladine že od srbofilske gonje zastrupljen in da ni čuda, ako ta pokvarjena mladina odobrava krvavi umor v Sarajevu. Danes se je vršila pred tukajšnjim okrožnim sodiščem razprava proti 17 letnemu gimnazijcu Antonu Kešman iz Gaberja pri Celju. Fant je v kljub svoji mladosti že grozovito nahujskan in napolnjen s panslavističnimi idejami. Obtožen je bil zaradi žaljenja člana cesarske hiše po § 64 k. z. in zaradi prestopka po § 305 k. z. Stvar je bila sledeča: Na dan po umoru prestolonaslednika pogledal je hrvatski vojak Jožef Sandukčič iz okna svoje sobe. Videl je črne zastave vihrati. Pri drugem oknu gledal je Kešman, ki mu je na njegovo vprašanje povedal, zakaj se gre. Potem se je razvil med obema od okna do okna pogovor. Kešman je pričel prav grdo o prestolonasledniku govoriti. Dejal je potem: „On (umorjeni nadvojvoda) bi bil vedno vojne peljal; ko bi ga ne bili Srbi umorili, bi ga gotovo Slovenci usmrtili.“ Vojak je dejal: „To ni dobro! Zdaj bomo gotovo Srbijo okupirali; ta mala država dela vedno komedije in bi bilo treba, da se jo popolnoma uniči.“ Obtoženec pa je odgovoril: „Mi Slovenci delujemo nato, da se z družimo s Srbi; jezik je itak enak, na veri pa ni toliko ležeče!“ Nadalje je dejal: Ko bi prišlo do vojne,

obrnili bi se mi zoper Nemce in Madžare... Treba je, da se velike gospode odstrani, da pridemo minapreji!... Ta zagriženi deček izvira iz slovensko-klerikalne družine. Njegov stric je slovenski katehet Medved v Mariboru, ki ga je spravil v knezoškofjski seminar, kjer se je do Velike noči nahajal. Torej produkt klerikalne vzgoje! Pred sodnijo se je zagovarjal, češ da govori slabo hrvaško in da ga je moral tedaj vojak napáčno razumeti. Sodnija pa ga je v tajni razpravi obsodila na dva meseca težke ječe.

Obsojen srbofil.

Ljubljana, 15. julija. Včeraj vršila se je pred tukajšno deželno sodnijo razprava zoper delavca Franca Rupar zaradi zločina po § 64 in § 305 k. p. Razprava se je vršila tajno. Obtoženi Franc Rapar bil je na eno leto težke ječe obsojen. Rupar je namreč napram raznim gostom v neki gostilni v Rakeku, ko so govorili o umoru prestolonaslednika, dejal: „Prav je, da je mrtev. Ali mislite, da bi bilo bolje, ako bi še živel?“ Pri sodniji se je zagovarjal s pijanostjo, kar pa mu ni pomagalo. — Isti dan se je vršila sodnijska razprava proti komiju Mačeku zaradi istega zločina. Ker pa niso pričae ednako izpovedale, bil je Maček oproščen.

Navodilo

na kakšen način se da žveplo z galico namočiti in zmešati.

Za 25 kg žvepla se vzame mešanica, katere je iz 50 gramov oljeve kisline (Oleinsäure) (v Mariboru pri g. Wolf, Dougerist, Herrengasse se dobi ena kila (1000 g) za K 150) in 1 liter navadnega špirta narejena in ta tekočina se na drobno z žveplom poškropi in prav natanko zmeša in zažuli.

Žveplo na ta način pripravljeno, se da na mestu z raztopljeno galico mešati, kakor voda in melo. Treba je, da sprva ne da še preveč tekočine, ampak se samo toliko zalije, da se da gneti kakor testo. Kakor hitro je testo dobro zagneteno, se dolije sploh več tekočine, da je nazadnje tanka s'ratka, katero se skozi luknjičav žakelj v galico precepi.

To delo ima namen, da se z enim potom trsje z galico proti peronospori poškropi in poleg tega tudi žvepla proti oidiju.

Zdaj, ko dež pri delavnem opravlju moti, bode jako važno, da se dvojno delo naenkrat opravi.

Vzame se na polovnjak bakrene galicne raztopnine dve do tri kile žvepla, katero se na ravnokar popisan način dostavi. Z grebelco se mora sploh dobro tekočino mešati, da se žveplo na dno kadi zasede.

Škropiti je treba vsako pero ali list, posebno listi od spodaj in od zgoraj. Nadačajni recept je ta le: Na 2 kile žveplene prahu vzame se 20 gramov žafje in 20 gramov sode (natriumkarbonat). Zadaja sredstva se razpusti v 1—2 litra vroče vode in se ju potem tesno z žveplom zmeša. Ta produkt se da takoj z vodo porabiti.

V tistem oddelku vinograda, kjer je že škropljeno, se mora takoj posebno žveplati.

Podlehnik, dne 9. julija 1914.

Franc Rudl, oskrbnik.

Občevanje povzroča hitri, bolečine odpravljajoči vpliv Fellerjevega rastlinskega esenc-fluida z zn. „Elsa-fluid“ pri vseh na roumi in gihu trepih. Kdor trpi na bolečinah te vrste, kakor so bolečine na krizu, v strani ali na hrbtu, bodenje, tiganje itd., naroči naj 12 steklenic z 5 kron franko od apotekarja E. V. Feller, Stubica, Elsaplatz št. 241 (Hrvaško). Obenem se lahko naroči Fellerjeve odvajalne Rhabarbara kroglice z zn. „Elsa-kroglice“, 6 skatlje z 4 kron franko.

Kdor kupi ure, naj pomisli, da napravi slaba ura svojemu lastniku vedno troške popravila, jeto in škodo, dobra ura pa pones, veselje, natančnost in prihranek denja. Naj se torej ne kupuje šund-ura marveč raje pravo švicarsko uru, ki jo oddaja svetovna razpošiljalna hiša H. Suttner v Ljubljani šte. 701 ze od K 410 naprej. Ta staro-renomirana firma poseduje lastno fabrikuro ur v Švici in pošilja na zahtavo zastojni bogato ilustrirani krasni katalog o urah, verižicah, kliču, zlatem in srebrnem blagu itd.

Loterijske številke.

Gradec, dne 8. julija: 76, 46, 53, 85, 56.

Trst, dne 15. julija: 71, 75, 50, 87, 20.

Lepo posestvo

v Sv. Lovrencu na Dravskem polju, ob okrajni cesti ležeče, z velikim zidanim stanovanjem in gospodarskim poslopjem, skupaj z dvema oraloma izborne zemlje, jako primerno za obrtnika, se poceni proda. Vprašanja na lastnika Jakob Matzun, tovarnar v Ptuj.

Stole (Zimmersessel) SLAWITSCH & HELLER po 3—, 5—, 6— kron se dobijo v zalogi trgovina v Ptuj.

Užigalice!

Zahtevajte v vseh trgovinah, gostilnah, kavarnah, vpeljajte v vsaki hiši izvrstne „Štajerčeve“ užigalice. V velikem se jih naroči naravnost pri „Länderbank“, Dunaj I., drugače pa pri glavni zalogi BRATA SLAWITSCH, PTUJ in vseh drugih zalagah.

Peter Kostič-a naslednik Celje na glavnem trgu zraven apoteke

priporoča svoje zalogo: Otročjih igračk, raznih vrst usnatega blaga kakor kofre, taške za šole, za nakupovanje in za denar, toaletne reči, pisalne in kadilne predmete. Razno stvari iz jekla npr. bostek, žlice, nože za žep in prave Solinger britve itd. Blago iz celuleida in roga, kako tudi plotarsko blago npr. korbe za potovanje vseh vrst. Razno blago iz stekla in porcelana, talarje, plekre, sklode, flaše, glaze in druge v to stroko spadajoče reči. Bazarni oddelek že od 20 vin. naprej. Posebno lepe reči pa za 60 do K 1-20.

Otročji vozički

za 12, 14, 16, 18, 20 K in tudi finejše sorte v velikem izboru se dobiva v veliki trgovini

Johann Koss

CELJE

na kolodvorskem prostoru.
(Zahtevajte cenik). 224

Pridna, zanesljiva

prodajalka,

ki zna dobro računati in ki ima izvršiti navadna pismena trgovska dela, se sprejme pri g. Max Straschill, žganjetoč v Ptuj. 549

Warlet & Pečnik

trgovina z lesom Brežice na Savi
največja zaloga vseh vrsti dolgega, okroglega in rezanega lesa po najcenejših cenah. Skladišča tik Save. 288

500 kron!
Vam plačam, ako moje 477
iztrebilo korenin „**Ria-balzam**“
Vaša kurja ošesa, bradavice, trdo kožo ne odpravi brez bolečin v 3 dneh. Cena 1 posodice z garancijskim pismom vred K 1-—; 3 posodice K 2-50. Stotero zahvalnih in priznanjevalnih pism.
Kemény Kaschau (Kassa)
I. poštni predal 12/721 Ogrsko.

Mestna posredovalnica (Wohnung- und Dienstvermittlung)

za 100
službe, učence, stanovanja in posestva v Ptuj
izvršuje
vse vrste posredovanja najhitreje.
Vprašanja in pojasnila v mestni stražnici (retovž).

Lepo kmetijsko gospodarstvo

s hišo, hlevom in gospodarskim poslopjem, nova zgradba, z opeko krita, z gostilniško knecenijo in iztočnem žganja, okoli 11 oralov zemlje i. s. 1 oral gorice (zabela, zdravo), 4 oralov gozda (bela, rdeča bukva) za podirati, 6 oralov travnika, na griču, 2/3 ure od postaje Poličane, priljubljeni izletni kraj, se iz proste roke za K 16.000 proda. Lastnik Hans Wouk v Poličanah. 565

Ljudska kopelj mestnega kopališča v Ptuj.

Čas za kopanje: ob delavnikih od 12. ure do 2. ure popoldne (blagajna je od 12. do 1. ure zaprta); ob nedeljah in praznikih od 11. do 12. ure dopoldne.

1 kopelj z vročim zrakom, paro ali „Brausebad“ z rjuho K — 70

Proda se:

1. Gostilna, dobro ideoča, ob okrajni cesti Poličane—Makole ležeča, z lepo hišo in gospodarskim poslopjem ter 4 orale okoli hiše ležeče rodovitne zemlje. Cena K 14.000.—. — Polovica je za plačati.
2. Posestvo. ravno tam ležeče, z lepo hišo in novim gospodarskim poslopjem, obstoječe iz njiv, travnikov, vinograda, sadnega vrta in gozda, z skupno mero 9 oralov. Cena je samo K 9.000.—. Polovica je takoj za plačati, ako se ne kupi vsa zemlja, se cena za toliko zniža. Obe posesti se prodajo zelo ugodno, zaradi bolezni lastnika. Več pove gosp. Atbin Bellag v Poličanah (Pölschach). 576

Prevzete trgovine.
Podpisana usojata si naznaniti, da sta pod firmo **Joh. Scholger's Nachf. na Bregu pri Ptuj** že leta obstoječo

trgovino
špecerijskim in manufakturnim blagom kupila in jo bodeta pod firmo

Joh. Scholger's Nachf. F. F. Slawitsch

naprej vodila.
Obenem sva otvorila zaradi pozne sezije od 13. julija naprej
veliko razprodajo
vsega poletnega blaga po globoko znižanih cenah.

S tem da p. n. kupce k prijaznemu v pogledu najuljudnejše vabiva, zagotoviva vedno najreelnejšo postrežbo in se priporočava
685 z vesploščovanjem
Friedrich in Franz Slawitsch.

Pozor!
V najem se da ali pa tudi proda **gostilna in mesarija** tik farne cerkve sv. Juri ob Ščavnici. Hiša je enonastropna, obstoji iz 8 sob, 2 kuhinji, spodnje kleti, mesnice, prostorne ledenice in gospodarskim poslopjem. Tik hiše je zelenjak in sadonosnik, v bližini 10 minut pa skupaj ležeče posestvo 12 oralov, njiv, travnika in lesa; dalje mlin, stremi tečaj in oljovo opravilo na dobri vodi tik okrajne ceste. Pojasnila daje posestnica **Marija Trstenjak** tamkaj štev. 13. 543

Posestvo
17 oralov gozda, travnikov, njiv, gospodarsko poslopje, lesena zgradba, na griču, pol ure pešpota od železnice in šole, se za 10.000 K proda. 2400 K ostane lahko vknjiženih. Več pove **Hans Wouk, Poličane.** 566

Trgovina z mešanim blagom
z gostilno, iztočnem žganja, tobaktrafiko se pod dobrimi pogoji takoj v najem odda. Promet la Kupcev jako mnogo. Resni reflektanti naj se oglasijo pod „**Goldgrube 45**“ na upravo tega lista. 555

Posebno priporočamo **veliko trgovino Johann Koss, Celje** na kolodvorskem prostoru zaradi njene solidnosti, nizkih cen in velikega izbira, kjer se s samo dobrim blagom postreže; tam se vse dobi, kar kmet le potrebuje, naj si bode **manufakturno blago, gotovih oblek za moške, ženske in otroke, klobuke, čevlje, sploh obutalo, štrikane in šifonaste srajce, kravate, otročje vozičke, nagrobne vence in trakove, z eno besedo vse.**

RAZGLAS.

Šparkasa mestne občine Celje naznanja, da je določena obrestna mera za hranilne vloge i znanprej s

$$4 \frac{1}{2} \frac{0}{0}$$

Obrestovanje vlog se zgodi od prvega delavnika in neha z delavnikom pred dnevom dviganja.
Rentni davek plača, kakor doslej, zavod samo iz lastnih sredstev.
Zunanjim vložnikom se dajena željoške poštne hranilnice brezplačno na razpolago.
Hranilne vlozne knjižice lastnega zavoda se brezplačno shrani.

Šparkasa mestne občine Celje.

